

Darvas Szilárd:

ELAGGOTT SÜRGŐS ÜGYDARABOK

Fokozódó érdeklődéssel tanulmányoztam át tartalmát annak a vastag levélcsoomónak, amelyet a VII. kerületi előljárási bocsátott rendelkezésemre, értékes adalékként a múlt és a jelen bürokráciájához. A levél küldője a boríték tanúsága szerint a Székesfőváros XI. ügyosztálya, amely városgazdasággal, idegenforgalommal és közművelődéssel foglalkozik.

A borítékból városgazdasági nyomtatványok tömege hullott ki, s ezek elolvasása rendkívüli mértékben emelte közművelődésemet és idegenforgalmamat. Már a legelsőnek a tárgya sem mindennapi: „Bejelentési kötelezettség a Városháza épületében éjszaka tartózkodók számára.”

Ez 1944 november 7-éről van keltező s a nyomtatvány alján nagy vastag betűkkel olvasható:

KI MÉG MA! KÉZBESITENDŐ!

A közzétett rendeletet a polgármester megbízásából dr. Huszty Károly tanácsnok a Városháza légo vezetője írta alá, úgyszintén Szálasi felesküdtött főosztályvezetője s a levél némi késéssel bár, de ime meg is érkezett rendelkezési helyére. Még ma, vagyis a minap, 1950 június 5-én.

A továbbiakban két „még ma” és egy „azonnal” van. Rendelet és Hatalmatvétel „a légóllalmi biztonság fokozására”, valamennyi 1944-ben kelt, mikor is Doroghy Farkas Ákos és Bódy László polgármesterek gondótdták részben a hivatali épületek ablakainak éjszakai nyitvatartására, részben az írógépek biztonságának fokozására, részben a városházi tűlmoscsengő felhasználásáról.

Persze nem valószínű, hogy az idejében való kikézésítés esetén sikerült volna ezt a Doroghy és egyéb Farkasoktól elbódytott fővárost megmenteni, hiszen alig néhány hónap múlva „Vesszen az írógép” felkiáltással valamennyien megugrottak, jutyúlva arra hogy nyitva vannak-e a városházi ablakok, vagy sem. Nyitva volt egy „BIZALMAS KÖRRENDELET SAJÁT IRHAJUK MEGMENTESÉRE”, ezt azonban elfelejtették betenni a borítékba.

A felsorolt nyomtatványokkal azonban nem ér véget a boríték tartalma. A következő rendelet 1944 október 7-én, tehát egy héttel a „hatalmatvétel” előtt légóllalmi adatszolgáltatásokat kér a városházi tisztviselőkről. Kell-e mondanom, hogy ez is „még ma” kézbesítendő volt az előadóknak, közben azonban az akta belövést kapott és öt évig nyomta a városházát.

Most pedig ugorjunk egy kicsit az időben és menjünk vissza a boríték tartalmának segítségével több mint tíz évet. A következő ügydarab ugyanis 1939 január 24-ről keltező s meghívó „a székesfőváros légóllalmi berendezéseinek bemutatására” gazdag programmal, amely a kunutcai találkozóhelytől a Várház-körúton át egészen az Elektromos Művekig terjed. A végén a résztvevők vezérigazgatói ebédrel vannak kecsgetve s nem vitás, hogy ez az ötfogásos légóllalom osztatlan sikert aratott a silány berendezés megtekintése után.

Végül található még egy, a negyvenes évekből kelt körlevél, amely bizonyos Kállai Sándor, a fővárosi fürdők helyettes igazgatójának „kegy útján való nyugellátását” javasolja. Kállai mesternek ezt az egyéni légóllalmát ugyancsak a polgármester írta alá, szép summát állapítva meg az egykori igazgatónak. Fürdönyelven ezt úgy hívták, hogy kéz kezét mos. A direktor úr a kegydíjat valószínűleg azonnal megkapta, az előljárási azonban némi késedelemmel csak most jutott az aktához.

Ennyit a múlt bürokráciájáról, amely tíz évig hevertette az ügydarabokat. A jelenlegiről, amely ezt a mulasztást most egy nap alatt „jövátette”, talán felesleges beszélni.

Tenni kell.

Közp. nyomat. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Darvas Szilárd	Tárgy: 352.052
Cím: Elaggott sürgős ügydarabok	Hely: 86
Forrás: Városi Hírlap	Idő: 1944.02.14
(Hely)	1950. VI. 16 (1dó)
(Köt. v. füz.)	(Oldal)
Helyszám:	Személy:
Osztályozás	

Városi Hírlap — 1950/50